

Vilém Papírník (25.5.1890 - 29.8.1962)

Vilém Papírník se narodil roku 1890 v Třebíči do chudé rodiny ševce jako jedno ze šesti dětí. Od dětství poznával bídu i tvrdou práci, což v něm vypěstovalo houževnatost a silný smysl pro spravedlnost.

Vyučil se tiskařem a snil o vlastní tiskárně. Jeho plány přerušila první světová válka, kdy musel narukovat a odejít na frontu do Černé Hory. Válku nenáviděl a ke konci konfliktu se mu podařilo dostat z armády předstíráním duševní choroby; byl umístěn do ústavu v Kroměříži, což mu pravděpodobně zachránilo život.

Roku 1919 se oženil s Liduškou. O rok později se jim narodil syn Jiří, ale krátce po porodu manželka zemřela na těžkou nemoc. Vilém zůstal na výchovu syna sám. O to více pracoval a budoval budoucnost.

Byl členem Sokola, obdivoval Masaryka a věřil v poctivou práci a spravedlivější společnost. Ve 20. letech si splnil sen – na náměstí vybudoval dům s vlastní tiskárnou a papírnictvím. Pracoval dlouhé hodiny, tiskl pro firmy i jednotlivce a dbal na dobré vzdělání svého syna. I v době hospodářské krize si rodina udržela důstojný život; dokonce si pořídili automobil Praga Baby. Vilém byl známý jako schopný tiskař, ale také jako ochotnický divadelník a zpěvák.

Druhá světová válka přinesla cenzuru a strach. Po roce 1948 mu byla tiskárna postupně odebrána – směl v ní sice pracovat a bydlet ve svém domě, ale o jejím provozu už nerozhodoval.

V důchodu si koupil kus půdy, který vlastníma rukama proměnil v zahradu a malé hospodářství. Stalo se místem odpočinku pro rodinu. V 60. letech však bylo rozhodnuto o výstavbě panelových domů a jeho zahrada musela ustoupit stavbě.

Vilém prožil chudobu, války, smrt milované ženy i ztrátu svého podniku. Když přišel i o poslední dílo své práce, ztratil sílu začít znovu. Roku 1962 svůj život ukončil.

Jeho život byl naplněn prací, odpovědností a neustálou snahou vybudovat lepší budoucnost pro svého syna i svou zemi.